

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

Cap. I. De Privilegij Sabbatini sodalitis Mariani Scapularis concessi origine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

PARS SECUNDA.

De altero Partheno-Carmelitica Confraternitatis beneficio, Privilegio scilicet Bullæ Sabbatinæ.

CAPUT I.

De Privilegij Sabbatini Sodalitio Mariani SCAPULARIS concessi origine.

81.

MARIA
forma DEI
jure nuncupatur:
& quare?

Quanta sit
ejus beneficentia ac
misericordia?

DEIPARAM Augustissimam DEI formam nuncupari posse, scripsit illustrissimum Ecclesiæ hujus AUGUSTINUS: idq; jure meritò, meo judicio inter puras quippe creaturas ratione utentes, nulla prorsus est, quæ divini Numinis perfectioni majori studio, pluribus absolutioribusque limamentis in se expresserit; maximeq; bonitatem ac misericordiam, quàm illius naturam atque opus magnus LEO asseruit. Quicumque enim beneficentissimæ ac liberalissimæ Parentis genium contempserint, necessariò confiteantur oportet, affirmari de ea posse, quod de DEO optimè asseruit Seleuciensis Antistes Basilius, *Orat. serm. in Adamum*: Eum videlicet velut parturientem magnificentia sua mœnosa, & habere clausum penes se thesaurum impotentem, non esse contentum prioribus, neque rebus ante dilargitis dona sua circumscribere, ac bonitatis suæ imbre posterioribus donis priora obscurare.

Possit ille Marianæ beneficentiæ genius innumeris testibus exemplis, atque experièntijs demonstrari: quis enim est aut fuit, quàm, Regiæ hujus potentissimæ, benignissimæq; obsequijs vel modicè addictus, qui quod de ea asseruimus, expertus non sit? At præsentem unum Carmeli Ordo, ac Sodalitium sufficere, ut eam magnificentissimæ Parentis suæ, cujus gloriosissimo titulo insignitus est, absolutissimam perfectionem demonstrat.

Vidimus in superiori hujus Operis Parte, quàm eximio dono ac beneficio serenissima cæli Regina sacrum Scapulare S. SIMONIS confite-

conferendo, Carmeli Ordinem ac Sodales munificentissimè affecerit, non multis decursis annis dono ac beneficio posteriore (Privilegio scilicet Sabbatino) eidem Ordini ejusq; Sodalitio collato, prius donum, si non obscuravit, profectò plurimum illustravit. Nec satis fuit admirandæ beneficentiæ ejus, suis Filijs ac Confratribus parthenium contulisse habitum, ut ijs esset in hac mortali vita *Signum salutis, Salva in periculis, & fœdus pacis ac pacti sempiterni*; nec suffecit ab innumeris animi & corporis, maximèq; malæ mortis protegere periculis; neque satis fuit à veris hujus vitæ malis, culpis scilicet eos liberare, verum etiam à pœnis alterius in purgatorio solvendis, eximere voluit; cum immensa misericordissimæ Matris beneficentiâ hujus exilij cancellis comprehendi nequeat.

Hæc sanè tanta est, ut ultra vitam nostram se extendat, & ad ipsum terræ centrum, ad purgatorium, ad inferos usque pertingat, ac penetret, animasq; suorum Sodalium teterrimis carceribus detentatas, acerbissimis cruciatibus excarnificatas, & præsentia sua, & Angelorum ministerio blandissimè consoletur, nec diutius illic persistere patiatur, sed quantocyus inde, velut potentissima Domina, totiusq; Universi Regina, nequicquam stygijs illis larvis frementibus eripiat. Si enim, ut *Proverb. 10.* ait Sapiens, *omni tempore diligit, qui amicus est, & frater in angustijs comprobatur.* Multò magis amabiliissima, pijissimaq; Virgo Filios ac Sodales sibi devotos, eo infelicissimo potissimum tempore diligit, dilectionemq; suam opere demonstrabit, eum eos atrocissimis expiatorij ignis flammis amburi, crudelissimisq; supplicijs plecti conspiciat. Tunc tunc tantis in angustijs, tantis in calamitatibus, ac cruciatibus misericordissimam Matrem sese esse comprobat. Tunc ei cor velut cera, illorum tam acri incendiorum igne, quodammodo liquefcit: tunc omnia effusissima ipsius pietatis commoventur viscera: tunc affectum illum, quem Mater aliqua, dum filium in fornace inter incensissimas flammâs vivicumburio torqueri conspiciat, ostendit. Si enim vera est sententia S. Cyrilli asserentis: mallet quilibet viventium usque ad finem mundi cruciari pœnis, quas omnes homines ab Adam hucusque pertulerunt, quam die uno in purgatorio morari: quo tandem animo misericordiæ Matrem in suos Confratres esse oportebit, dum eos tantis tamq; intollerandis

82.

Quousque
sefe illa
extendat?

Quanta
sint purga-
torij tor-
menta?

Q
crucia-

eruciatibus vexari animadvertit. Hinc est, quod illis novo, mirando, & eatenus inaudito privilegio, misericordissime succurrere voluit.

In quo consistat sabbatinū privilegiū?

83.

DEIPARA Joanni XXII. Pontif. apparet, ut privileg. sabbatin. publicet.

Hoc verò in eo consistit, quod sanctissima Virgo promissimas eorum, qui habitum suæ Religionis gesserunt, vel Confraternitatem ingressi fuerunt, suis continuis intercessionibus, pijs suffragijs, & meritis, ac speciali protectione adjuvare, ut Sabbato eorum obitum è pœnis purgatorij liberentur. Voluit autem hoc privilegium universæ Ecclesiæ innotescere per supremum ejus Prælatum ac Pastorem, ab eoq; publicari & confirmari. Quod sic accidit, referunt Authores.

Cum aliquando JOANNES XXII. DEIPARAM Virginem, cui singulari devotione addictus erat, flexis genibus deprecaretur, illa se ei in visu exhibuit, & ab adversarijs immunitatem, atq; liberationem, aliaq; prædixit ac promisit; hac tamen conditione, ut privilegium illud adjutorij animarum post mortem, quo Fratres ac Fratres suos afficere statuerat, confirmaret, & Ecclesiæ proponeret. Paruit ille Virginis sanctiss. voluntati: primo enim, seu sexto, vel volunt alij, Pontificatus sui anno, memor mandati DEIPARÆ neq; recepti ab ea beneficij ingratus Bullam dedit Avenione anno 1317. vel juxta alios 1322. die 3. Martij, in qua recensitis DEIPARÆ apparitione, colloquio ac privilegio Fratribus ac Confratribus Ordinis Carmelitarum concessio, privilegium illud (ut GREGORIUS XIII. in suo diplomate loquitur) publicavit, corroboravit ac confirmavit. Atq; hæc est privilegij, seu Bullæ Sabbatinæ, à Sabbato potissimum effectum hujus privilegij præfatæ animæ consequentis sic dictæ, origo. Quam nullo non deinceps sæculo, ut infra docemus, summi Pontifices suis Apostolicis diplomatibus confirmaverunt.

Ciaconius in Vita Joanni an. 21. disti 22. Quis fuerit Joannes XXII.

Fuit præfatus JOANNES successor CLEMENTIS V. dictus ante Pontificatum Jacobus De Ossa, natione Gallus, patria Caturcensis Episcopus primùm Fordiensis, deinde Avenionensis; demum Roberti Regis precibus, ejus Cancellarium aliquando egerat, Episcopus Cardinalis Portuensis ab eodem Clemente V. creatus. Corpore fuit parvus, sed animo magnus, acris & solertis ingenij: prudentia ingentiq; doctrina præditus, firma corporis valetudine, juris Ecclesiastici acerrimus Defensor: sacris frequenter operari solitus.

Cæpit Ecclesiam regere an. 1316. Electus in Pontificem fuit, (ut complures observant) in Sabbato die 7. Augusti, in quem diem insidit Festivitas B. ALBERTI, celeberrimi Sancti Ordinis Carmelitarum. Et ea ipsa die, inquit Daniel in *Vinea Carmeli num. 517.* verisimiliter apparitione illa DEIPARÆ dignatus fuit. Decessit ex hac vita nonagenario major post sacra audita, & SS. Eucharistiam sumptam, orans & psallens, pridie nonas Decemb. an. 1334.

Vide Petr.
Thom. Sa-
racenum
*Lib. supra
cit. part.
3. inform.
1.*

CAPUT II.

Quid censendum sit de revelatione facta IOANNI
XXII. circa privilegium sabbatinum?

REVELATIONIS potius quam apparitionis nomine utor in presenti quaesito. Primò, quia id quod potissimum in hac altera Operis huius Parte intenditur, est, declarare ac confirmare privilegium illud singularissimum, quod per DEIPARAM Virginem JOANNI XXII. primùm revelatum fuit. Deinde, quia juxta Angelicum Præceptorem, visio seu apparitio non requiritur propter se, sed propter revelationem, seu manifestationem intelligibilis veritatis: ideoq; cum visio seu apparitio ordinetur ad revelationem, æquum videtur, ut de hoc primariò, & potissimum agamus, hocq; vocabulum potius quam apparitionis in presenti usurpemus.

Ut autem clarè & ordinatè in hac comprobanda confirmandaq; revelatione progrediamur, hoc ordine procedemus. Primò, de hac revelatione secundum se agemus: deinde de Bulla JOANNIS XXII. habita hac revelatione publicata, & tandem de contentis in utrisq; revelatione scilicet & Bulla differemus.

Supponendum est, non esse insolitum aut novum in Ecclesia, quod summis Pontificibus aliqua divinitus revelentur, maximè, quæ ad publicam Christi Fidelium utilitatem & bonum spectant. Si enim privatis hominibus quandoq; hoc concedatur, immeritò Pontificibus, Christi Vicarijs denegaretur, ad quos ratione muneris sui pertinet exponere ea, quæ sibi subditis proficua esse queunt. Hinc ex S. Dionysio de *caelesti Hierarchia* docet S. Thomas: 2. 2. q. 2. art. 6. quod

84.

22. q. 174.
art. 2. 4ta
2.
Quis sit
finis visio-
num seu
apparitio-
num?

Q 2

revel-